

Програма заходу включала: привітальні слова гостей, представлення діяльності православного молодіжного клубу м.Ківерці «КРОК», виступи молодіжного хору та хору священників, а також вільна розмова у форматі питання-відповідь (на запитання відповіли священники благочиння). У святі були задіяні священники Ківерцівського благочиння Волин-

ської єпархії УПЦ, молоді православного молодіжного клубу Ківерець «КРОК», молодіжне товариство преподобного Миколи Святоші, князя Луцького, молодіжний хор Свято-Пантелеймонівського храму Луцька. Також у зустрічі брала участь молоді, яка делегована настоятелями

прекрасний, 27, день листопада, з благословіння митрополита Ніфонта, зібрав молодіжних людей віком від 16 до 35 років на перший з'їзд православної молоді Ківерцівського району під назвою «МОЛОДІСТЬ НЕ-БАЙДУЖА». Зустріч відбулася у приміщенні районного Будинку культури ім. М.П. Ковальова.

православних храмів м.Луцьк - молодіжне товариство преподобного Миколи Святоші, князя Луцького, та православний юнацький клуб «Лови момент»; смт Колки-Товариство «Дорога додому»; м. Рожище - товариство «НІКА», смт Цумань та навколишніх сіл.

Захід розпочався як завжди молитвою та привітальним словом гостей. Перед молодіжними виступами благочинний Ківерцівського району протоієрей Олександр Кондратюк та голова відділу у справах молоді Волинської єпархії ієродиякон Ніфонт, який передав усім присутнім архіпастирське благословіння митрополита Ніфонта і побажав помочі Божої у звершенні добрих

справ. Далі слово мали духовник молодіжного товариства на честь прп.Миколи Святоші протоієрей Микола Коренга, заступник голови Ківерцівської райради Киричук А.С. та начальник відділу у справах молоді, сім'ї та спорту Ківерцівської райдержадміністрації Хазанюк М.І.

Подія вражала своєю атмосферою та неформальністю! Православний молодіжний клуб «КРОК» представ-

ДУХОВНІСТЬ

ляв свою діяльність сценкою «Совість, де ти?», яка супроводжувалася фото- та аудіоматеріалами, спонукала до роздумів над сенсом буття і правильним використанням вільного часу молоді.

Благородні голоси молодіжного хору Свято-Пантелеймонівського храму вражали своєю душевністю і присутні мали можливість насолодитися співом чудових пісень... А величні голоси хору священників торкалися найтонших струн людської душі і викликали неймовірну радість, захоплення та глибокі почуття.

Вільна розмова у форматі питання-відповідь носила сенсаційний характер, оскільки молоді люди мали можливість задати будь яке питання безпосередньо священнику. Наявність живої розмови свідчило те, що до запитань підключались і дорослі. Присутні дізнались багато нового та цікавого, адже живе спілкування цінується дуже дорого.

Захід мав на меті показати молодим людям, що наша православна віра - це вільно, престижно і цікаво! Молодість - це лише початок великого шляху, але тільки його правильний вибір приведе нас до спасіння.

Безмежно вдячний організаторам - о. Андрію Яковлюку та о. Олександрю Кондратюку. Нехай Господь повертає Вам сили і береже Вас на многії і благії літа.

Людмила МАТВІЮК,
молодіжний православний клуб «КРОК».

МОЛОДІСТЬ - НЕ БАЙДУЖА

БАТЬКІВСЬКІ ЗБОРИ

Приходить у світ нове життя - народжується дитина. Вона росте, розвивається, а завдання тата і мами - зростити і виховати сина чи доньку, щоб вони пішли у світ здоровими, щасливими, розумними, добрими, бо від цього залежить не тільки їхнє майбутнє, а й значною мірою майбутнє тата і мами. Усе в цьому світі взаємопов'язане. А батьки і діти пов'язані якнайтісніше, бо це - рідні люди.

Важливо знати, як виховати свою дитину так, щоб бути щасливим разом з нею. Бо в народі кажуть, що найбільше щастя - це щастя від дітей. До цього варто прислухатися, адже народ наш дуже мудрий: він протягом віків перевіряв правильність методів народної педагогіки і відобразив це в усній творчості - у

це робиться не за один день - це постійна і копійка праця.

Хтось може заперечити, що, мовляв, якось виросте, адже я виріс і став людиною. Можливо, й виросте, і стане доброю людиною - це залежить від того, в якому оточенні ростиме, але найвірогідніше, що така неуважність до власної дитини обернеться бідною.

Коли я була маленькою, бабуся і мама вчили мене давати милостиню, співчувати людям. Пам'ятаю, першокласницею я носила в глечичку молоко важкохворій жінці, в якій було троє дітей. В селі було так заведено - допомагати тим, хто цього потребує.

А скільки нині старих батьків не доглянути своїми дітьми, а знаходячись в будинках престарілих, бо їхні сини та дочки не хочуть

зігріває, дає силу і насагу, робить людину прекрасною і чистою. Чим більше ти віддаєш доброти іншим, тим більше її стає у твоєму серці.

Погляньте на тварин. Як ніжно облизує своє дитя кішка чи собака. Як це лагідні і ніжні мами. Разом з тим, вони вчать своїх діток усього, що необхідно для життя і безпеки. То чому людина з її інтелектом може викинути своє беззахисне новонароджене дитя на смітник, а тварина захищатиме своє до останнього подиху? Чому людина може вигнати свою малу дитину з дому на вулицю, а тварина сама не доїсть, а віддасть дитинчаті? Мені не дає спокою те, що людина може поводитись гірше тварини. А та жорстокість, яка поселяється у дитячому серці, переростає згодом у страшну біду не тільки для неї, а

повернути хороші стосунки. Вона і сама всю свою любов і ласку віддавала цьому хлопчику. Але ніщо не допомагало.

Про причину такої поведінки здогадатися було не важко - тато часто бив маму, все це проходило перед очима малої дитини. Звідки тут взяти щастя добру?!

Долю цього жорстокого хлопчика передбачити можна. Сподіваємося, що він підросте і щось в його душі зміниться на краще...

Ніколи жорстокість не породжує добра. Зло породжує ще більше зло. Кожен має пам'ятати, що застосовувати свою силу до дитини - це тільки беззаконня, а й великий гріх! Це ще один приклад того, що все народжується у родині - і добро, і зло. Дитині змалку треба пояснювати, як поводитися у дитя-

полагодити парту, забити цвяшок, повісити картинку, організувати батьків на ремонт класної кімнати. Таке враження, що робота сама їх знаходила. Незабаром в перший клас батьки привели сина. І знову ті самі стосунки - турбота і відповідальність за все. І хоч дівчинка вчилася дуже добре, а хлопчик мав деякі труднощі у навчанні - це були дуже виховані, добрі і щирі діти. Вони були завжди разом з батьками, все робили разом і в школі, і вдома.

Мабуть, правду кажуть, що добром завжди добре. Діти вчилися і успішно працюють, а їхні душі, тепер вже дорослими людьми, чисті і світлі, як і душі їхніх батьків. Певно, правда, що найбільший скарб, коли в сім'ї лад. Тоді добре батькам і дітям, а поряд з ними і всім, хто їх оточує.

ДІТИ - ЦЕ І ЩАСТЯ, І ТУРБОТА

прислів'ях і приказках, у казках і легендах, у загадках та численних піснях. Тому й чуєш не раз: "Малі діти - малий клопіт; великі діти - великий клопіт" або "Від малих дітей болить голова, а від великих - серце".

Але що потрібно робити, аби не боліло серце від гірих дум, щоб усміхалось сонечко і не хмарилось небо на горизонті старості? На всі випадки не знайдено рецептів, але є прописні істини, які кожен має знати, виконувати неухильно - це, по-перше, велика любов до дитини і відповідальність за неї; по-друге - щоденна турбота про її душу, почуття та розум і, звичайно, про хліб насущний. Сам по собі росте тільки бур'ян. А дитину треба всього навчати, до всього привчати, дати про все правильні поняття. А

ускладнювати своє життя доглядом за немичною матір'ю чи старим батьком. Але ж у цих дітей ростуть свої діти... Як ви гадаєте, чи вчинять вони краще, ніж їхні тато чи мама? Я переконана, що ні. Вчинки батьків - це безумовний приклад для наслідування. "Яке дерево, такі його й квіти, які батьки, такі й діти", - говорить народна мудрість.

Скільки б у школі ми не вчили, скільки б не говорили про співчуття, доброту, любов, якщо цього немає у сім'ї, дитина цього не навчиться. Простий приклад: кожен учитель розкаже про те, що вживати брутальні слова - не тільки непристойно, але й шкідливо для здоров'я, а деякі діти ці слова говорять. Чому? А йде біда з їхніх родин, де вживання цих слів вважається нормою.

Доброта - це світло і тепло, що

й для навколишніх.

...У перший клас привели хлопчика. Ось, так просто - привели і кинули. Ніхто особливо не турбувався про нього, його ніхто не приходив забирати, він і сам усе знав, всюди ходив самостійно. Був хлопчик величезний, як на його вік, і одразу дав усім зрозуміти, що сила в нього є. Першого ж дня почав показувати кулаки. З того часу все й почалося: вчителька не встигала розбороняти і проводити з ним бесіди, а діти і батьки хором скаржилися. Мама хлопчика вживала рішучих заходів після кожних відвідин вчительки - вона просто від душі шмагала хлопця, а потім брався до діла тато, який частенько приходив нападпитку. Але чим більше били хлопчика, тим сильніше він бив дітей. Вчителька вмовляла батьків не бити дитину, а добром і ласкою

чому колективі, щоб тебе поважали і любили. Адже бійка не додає авторитету та поваги.

Та є інші приклади, де в сім'ї ростуть виховані і чуйні діти, де тато і мама своїм прикладом вчать їх доброти і мудрості.

Обоє батьків привели у перший клас симпатичну дівчинку з двома тоненькими косичками і величезними бантами. Вона йшла між ними усміхнена й щаслива. І, от, тато і мама - молоді і красиві, сповнені радості віддали своє дитя з рук у руки вчительці. В той день було багато тат і мам, сестричок і братиків, але ці батьки якось особливо запали в душу. Можливо тому, що їх еднали якось особливі стосунки, вони аж світилися добротою і щастям... Час спливав, всі діти вчилися. Ці батьки завжди були прийті на допомогу: переставити замок,

Людина в світ приходить для добра. У кожного своя стежина і треба її пройти з честю, з почуттям любові до людей і до цього складного і такого неповторного світу.

Радують те, що найбільше дітей дружелюбні, життєрадісні і веселі, вони вмійють гарно гратися, не ображають один одного, не придумують образливих прізвиськ. А це - велика заслуга кожної сім'ї, де тато і мама люблять свою дитину, прагнуть виховати її доброю і чуйною.

Яким буде наше майбутнє життя, залежить від нас з вами: батьків, вчителів та й просто перехожих, яким не байдуже, хто з ними поруч. І щоб діти виправдали наші сподівання і не засмучували нас, нам потрібно докласти дуже багато зусиль.

Зоя САВЧУК,
вчитель-логопед,
м. Ківерці.

ЗНАЙ НАЩИХ!

ДІТИ КІВЕРЦІВЩИНИ - СЕРЕД КРАЩИХ В УКРАЇНІ

Здібні, талановиті діти в будь-якому суспільстві є його «локомотивом». Їхніми інтелектуальними зусиллями та талантом забезпечується прогрес суспільства. Саме тому серед пріоритетних напрямків діяльності Ківерцівського ЦДЮТ є організація роботи з обдарованими дітьми. У нас розроблена чітка концепція з пошуку, відбору, розвитку та підтримки юних обдарованих, діє алгоритм роботи з обдарованими дітьми. Напрацьовані численні методичні коментарі, рекомендації, структури, інтерактивні проекти та цілісна система найрізноманітніших конкурсів.

Щороку, згідно наказів управління освіти і науки Волинської ОДА, проводяться обласні виставки-конкурси з декоративно-ужиткового мистецтва «Знай і люби свій край!», з технічної творчості - «Наш пошук і творчість - тобі, Україно!», робіт учнів молодшого шкільного віку з початкового технічного моделювання. 16 кращих робіт вихованців ЦДЮТ представлено на обласні виставки-конкурси. А 12 з них - захищали честь Волині на Всеукраїнських виставках-конкурсах в Українському державному центрі позашкільної освіти, що в Києві.

І, ось, цими днями ми отримали вражаючі результати - 10 робіт наших вихованців стали переможцями Всеукраїнської виставки-конкурсу.

Колектив гуртка «Золота соломка», за роботу «Солом'яний бичок», отримав Диплом І ступеня Всеукраїнської виставки-конкурсу декоративно-ужиткового мистецтва «Знай і

люби свій край!».

Горохоль Богдана, вихованка зразкової студії декоративно-ужиткового мистецтва «Бджілка», за роботу «Одномачтовий галеон» і «Лялька» - нагороджена двома Дипломами І ступеня Всеукраїнської виставки-конкурсу робіт учнів молодшого шкільного віку з початкового технічного моделювання.

Колектив вихованців зразкової студії декоративно-ужиткового мистецтва «Бджілка», кер. Горохоль М.Л. - нагороджена Дипломом ІІ ступеня Всеукраїнської виставки-конкурсу з науково-технічної творчості «Наш пошук і творчість - тобі, Україно!».

Омелько Тетяна, вихованка зразкового художнього колективу «Художня вишивка», за роботу «Кона Спасителя» нагороджена Дипломом ІІ ступеня Всеукраїнської виставки-конкурсу «Знай і люби свій край!».

Жук Олена, вихованка творчої майстерні декоративно-ужиткового мистецтва «Перлина», за роботу «Дівчина квітка» та декоративну композицію «Наречена» - Диплом ІІ ступеня Всеукраїнської виставки-конкурсу «Знай і люби свій край!».

Голубчик Анна, вихованка творчої майстерні декоративно-ужиткового мистецтва «Перлина» за роботу «Польова Мавка Волині» нагороджена Дипломом ІІ ступеня Всеукраїнської виставки-конкурсу «Знай і люби свій край!».

Здвижкова Вікторія, вихованка гуртка

«Художній розпис», за роботу «Петриківські діжки» - Дипломом ІІ ступеня Всеукраїнської виставки-конкурсу «Знай і люби свій край!».

Шнетінберг

Олександр, вихованець гуртка «Художня обробка деревини», за роботу «Петриківські діжки» - Дипломом ІІ ступеня Всеукраїнської виставки-конкурсу «Знай і люби свій край!».

Власюк Вікторія, вихованка студії художнього дизайну «Фантазери», за роботу «Жарптиця» нагороджена Дипломом ІІІ ст. Всеукраїнської виставки-конкурсу робіт учнів молодшого шкільного віку з початкового технічного моделювання.

Такий багатий ужиток здобутоків вихованців - це і вагомий внесок педагогів. Мета кожного педагога-позашкільника - це навчання, виховання і становлення обдарованої дитини. А ще - бути педагогом-майстром, педагогом-наставником, педагогом вищого ґатунку. А наставниками дітей-переможців Всеукраїнських конкурсів є педагоги:

Горохоль Мирослава Леонтівна - керівник зразкової студії декоративно-ужиткового мисте-

цтва «Бджілка».

Литвина Людмила Володимирівна - керівник зразкового художнього колективу «Художня вишивка».

Дудко Мирослава Валеріївна - керівник творчої майстерні декоративно-ужиткового мистецтва «Перлина».

Березюк Оксана Василівна - керівник гуртка «Золота соломка».

Мельник Любов Федорівна - керівник гуртка «Художній розпис», гурток працює на базі ЗОШ І-ІІ ст. с.Домашів.

Максимчук Юрій Петрович - керівник гуртка «Художня обробка деревини», гурток працює на базі ЗОШ І-ІІІ ст. с.Журавичі.

Щиро вітаємо усіх Вас з творчими здобутками. Журавлиного злету Вашому талантові!

Леся КУЛІБА,
директор ЦДЮТ.